

det, det gamle Danmark. Nu, det er jo vist nok ikke først nu, ikke først ved det blodige, men straalende Idstedslag, at Danehæren har gjort sig høilig fortjent af Fædrelandet, nei! det har den gjort, ikke blot til Danmarks, men til hele Europas Forundring, ligesom det første Dieblif, ja gjort det, baade naar den vandt, og naar den veeg, gjort det, baade naar den fik Lov til at røre sin Ungdomskraft, og naar den var nødt til at hvile og tære paa Kraften, men glædelig kunde Folket dog ikke kalde denne blodige, farlige, haardnakkede Kamp, ikke kalde den glædelig for det danske Folk som et Heelt, saalænge endeel af dette danske Folk sukede og trælled under Fjendens Nag, nei! først nu er det, nu, da Seiren er vundet der, hvor Slaget maatte staae, midt i Sønderjylland, nu, da vor seirerrige Hær har plantet Dannebrog paa Dannevirke til at staae der med Guds Hjælp ikke blot uroffret, men ogsaa skyggesfuld og grødefuld med Fredens Frugt, udspringende af Seirens Blomst. Nu er det ikke blot bevist, at Nordens Helteand svæver ligesom tæt over Isferne paa Nordens Slette som paa Nordens Bjerge, men nu har det ogsaa vist sig, at Danmarks Lykke som Himlens Gave smiler til os, tilsmiler Folket og Hæren, deres Kamp og deres Dpoffreser, sin Velstguelse. Nu kan det siges med Sandhed, at det er baade høiligt og glædeligt, Danehæren har gjort sig fortjent af Fædrelandet, og jeg tør lægge til, det er sjældent, at der

har været saa gjennemgribende Sandhed i en Folketale, der takkede Hæren for Seirvindinger, sjældent, at der har været saa gjennemgribende Sandhed deri, som der er i vores; thi vi vide det, ja, hele Europa veed det jo, at her er ingen af de saakaldte store Soldater, hvis Hjerbuske stikke i Sky, her er ingen af de verdensberømte Krigsmænd, som synes at kunne lønne baade Hære og Lykke og Seir til deres Triumfvogn, nei, her er det Hæren, Hæren i det Hele med Store og Smaa, her er det Folket, der kjerligt og opoffrende og heltmodigt har kæmpet for Fædrelandet og Modersmaalet, har kæmpet for gamle Danmarks Heelhed, Ret og Ære; der kan ikke være nogen Kamp eller nogen Seir, der er mere folkelig, og det skulle vi jo vide, og det er jo vist, at kun i samme Grad som Bedriften er folkelig, kun i samme Grad er den baade gavnlig og glædelig for hele Folket. (Hør!) Derfor siger jeg, dette er Diebliffet, hvor vi med Sandhed høit kunne erklære, at Danehæren har gjort sig baade høiligt og glædeligt fortjent af Fædrelandet. (Bravo! Bravo!)

Formanden: Jeg opfordrer de Herrer, som slutte sig til de skete Udtalelser, om at ville reise sig.

S a m t l i g e tilstedeværende Medlemmer reiste sig derpaa.

Formanden: Folkethinget har saaledes eenstemmigt vedtaget de i Forflag bragte Udtalelser til Hæren.